

Sjelløse kasser vinner igjen

Av Taran Grønlie, interiørarkitekt, medlem av Interiør-Arkitektenes Forening

Publisert:
04.10.23 03:30

Del

Jeg ville trukket frem andre nominerte til årets arkitekturpris. Utifra mitt syn er det to prosjekter som helt klart utmerker seg.

MENINGER

Dette er et debattinnlegg. Innlegget gir uttrykk for skribentens holdninger.

Tre finalister til Oslo kommunes arkitekturpris er innstilt av Rådet for byarkitektur og byutviklingsutvalget. Det er fint med en slik pris, særlig fordi det viser hvordan juryen så vel som arkitektene i Oslo kommune tenker, og hva de verdsetter.

De tre kandidatene er Nasjonalmuseet, Redd Barnas-huset på Hasle, samt Hovinbekken.

Står stødig på kassearkitekturen

Hovinbekken er nydelig og faller utenfor mitt resonnement. De to andre bygningene gir oss, som ønsker noe annet, en klar og tydelig plattform å argumentere ut fra: Oslo kommune og vinnerkandidatene står stødig på kassearkitekturen.

Det er ingen overraskelse at jeg ville trukket frem andre nominerte til finalister. Utifra mitt syn er det to prosjekter som helt klart utmerker seg. De to byr på nye idéer, har en holistisk forankring og fremstår gjennomtenkt med tanke på de omkringliggende omgivelsene og den menneskelige målestokken.

Atriumhusene på Ullerntoppen

Foto: Mariela Apollonio

Det ene prosjektet jeg ville sendt til finalen er Atriumhusene på Ullerntoppen, tegnet av R21 arkitekter. Materialbruken i dette prosjektet er tegl og treverk som gir prosjektet tyngde og klassisk uttrykk. Husene er utformet med én åpen og én lukket side med romslige, skjermede atriumshager som dannes i sammenstillingen.

Husene er åpne mot naboen og gir gode, romlige private soner. I tillegg er det flere møteplasser på de mindre fellesområdene og gangsonene mellom husene. Med disse løsningene oppnås en flott kombinasjon av åpenhet og utsyn som ivaretar privatlivet.

Bergslia

Videre ønsker jeg å trekke frem Bergslia 35 A-B av Moseng Poulsen arkitektur. Et prosjekt helt utenom det vanlige med et fantastisk sluttresultat. Prosjektet er påbygg på et allerede særegent hus, hvor målet var at denne særegenheten skulle beholdes. Et annet kriterium var at historien skulle være lesbar etter at tiltaket var gjennomført, noe de virkelig har klart.

De fleste kunstarter utvikler seg langs en form for linje. Det gjelder også arkitekturen. Derfor er det godt å se disse to nytenkende og velfungerende prosjektene, nettopp fordi det for arkitekturen har vært bråstopp i utviklingen siden mellomkrigstiden.

Svært mange, og trolig et flertall av borgerne, ønsker en klassisk forankret og variert arkitektur. Gjerne en og annen kasse innimellom, men ikke som dominerende komponent i alt som bygges nytt. Da hjelper det lite om Oslo kommune står i den andre enden og ønsker seg kasser.